

Geen gemakkelijk leven!

AIn het begin was alles nog in orde: de schrale grond was amper geschikt voor de landbouw en zo kon zich hier in alle rust een natuurlijk bos van berken en eiken of van eiken en beuken ontwikkelen.

Maar toen de bevolking in de middeleeuwen sterk groeide, werd het bos dit pijnlijk gewaar: men rooide hele stukken bos om er te gaan wonen, kapte bomen om als bouw- en brandhout te dienen en liet het vee in het bos grazen. Bovendien was er veel hout nodig voor de scheepsbouw toen Nederland belangrijker werd als zeevarende natie.

De zomereik is ecologisch zeer waardevol en biedt tal van organismen een leefomgeving. Hij wordt door ongekend veel dieren als voeding gebruikt, waaronder alleen al 200 soorten insecten.

Bron: Frank Hecker

In de negentiende eeuw begonnen de Pruisen met het planten van dennen op de kale vlaktes. Naast de berk is de den een boomsoort die goed gedijt op schrale grond. Bovendien levert hij ook veel beter hout.

Maar weer had het bos het niet gemakkelijk, want door de eenzijdige beplanting raakte het verzwakt en werd het kwetsbaar voor insecten en brand. Diverse keren, voor het laatst in 1947, brandde vrijwel het hele bos af. In 1950 was het bos alweer opnieuw beplant met dennen en Amerikaanse eiken. Door uitdunnen is er de afgelopen 25 jaar meer licht tot aan de grond doorgedrongen, zodat ook andere soorten zich hier kunnen vestigen en bijdragen tot de ontwikkeling van een gezond gemengd bos. En de laatste jaren worden er ook beuken, zomer- en wintereiken aangeplant om het bos langzaam weer terug te brengen in zijn natuurlijke staat.